

que el publicà íntegrament en el número corresponent al dimarts, 24 de juliol.

Diu així:

«... I jo m'estendria més encara. Hi ha un partit, el de la Unió Monàrquica Nacional, que ha practicat sempre una acció que havem qualificat de traïció a la causa de Catalunya, perquè actua sempre en contra de les aspiracions de Catalunya. Jo no voldria judicar-la, perquè hi ha vegades que els homes poden portar llurs passions més enllà del que deuen; jo crec que els catalans que segueixen una tendència equivocada i censurable no la segueixen per llur propi impuls, sinó a contracor. Alguns ho fan per a conservar aspiracions de domini de poder o el que sigui; altres ho fan per ressentiments de greuges, o d'atacs que creuen haver rebut.

Jo voldria que tots els qui conservin prou esperit per a servir la causa de Catalunya sentissin la meua veu per tal que tots els mals procediments desapareguessin; jo, fins els demanaria perdó de totes les injúries, amb tal de obtenir d'ells que acabessin de fer mal a la causa de Catalunya.

En la Mancomunitat de Catalunya, en aquesta grandiosa obra de patriotisme tan saviament iniciada i encarrilada per En Prat de la Riba, veieu com homes que no eren, que no són nacionalistes, que pertanyen a tota mena de partits polítics, col·laboren en l'obra de Catalunya; que així mateix es fés en la representació parlamentària i arreu els representants de districtes catalans en l'obra comuna de la nostra Catalunya.

Cal dirigir-se als amics i als adversaris; cal interessar el cor de tots per a establir una cordialitat, enlairant molt l'actuació dels partits, sense deixar d'afirmar els ideals respectius, deixant manifestar-se les característiques de cadascú i procurar que en les lluites es portessin noblement, no ens interessim ferides els uns als altres, perquè aquestes, al capdeuall, van a parar a la nostra mare Catalunya (Aplaudiments) i això ningú no té dret a fer-ho.

En aquests darrers temps ha succeït un fet que ha omplert l'ànima de nostre poble. Tots podem girar la vista entera i comprovar la conclusió que mai en la vida del nostre poble s'havia anat tant endavant en la tasca de recatalanització. Per què, doncs, ha vingut aquest descoratjament?

Esdevingué un moment en que es va creure que era un fet la consecució de la realització dels nostres ideals, però l'esperança no tingué estat de realitat i començà a dubtar-se que pogués aconseguir-se el què sols és possible amb la unió de tots els catalans, i s'han exterioritzat divisions entre nosaltres i ha estat a les hores quan els ministres del Govern de Madrid han dit: «Nosaltres estavem disposats a donar satisfacció a les vostres aspiracions, creient que eren el sentir general entre vosaltres, però ja ho veieu: hi ha sectors polítics en la vida de Catalunya, que no les senten, que no les volen.»

«Es per això que jo voldria que, deixant de banda totes les injúries proferides pels uns contra els altres, fessim tots el vot ferm que seguís incommovible la unió de tots els catalans. Perquè no dubteu que la nostra unió serà el fonament de la nostra victòria.»

* * *

Com a bons catalans i bons espanyols, creuriem incórrer en gravíssim pesat de patriotisme si no ens donessim per al·ludits i enterats del què digué el diputat per Santa Coloma. És més;

declarem amb satisfacció que sentim una gran complacència en que hagi parlat així una de les primeres autoritats de la Lliga Regionalista, a l'ensem que afirmem el què ens dol que aquest discurs no hagués sigut pronunciat ja fa temps, amb lo qual potser s'hauria avençat molt de camí en totes aquelles coses que públicament han sigut acceptades pels monàrquics militants i la Lliga.

El discurs al·ludit marca una fita molt rellevant en la política catalana; tots units en les coses que sols a casa nostra interessen, aconseguirem tot quant ens proposem, i el major triomf serà el portar-ho a cap dins la cordialitat exposada per en Ventosa; per aconseguir-ho i fer-ho estable, tots els catalans tenim l'obligació de posar-hi quelcom nostre, ben nostre.

Pels què es refereix a nosaltres, posarem tot quant fassi falta, i com que al bon pagador no li dolen prendes, a les manifestacions públiques i sinceres d'en Ventosa, hi corresponem empenyant nostre criteri davant del districte de Granollers, amb aquesta també pública afirmació.

T.

Qüestió palpitant

Interessa vivament l'atenció del públic el plet entaulat entre l'Ajuntament i la companyia subministradora de fluid elèctric, «Estabanell i Pahisa».

A nosaltres ens estranya moltíssim que una entitat comercial com l'al·ludida, que des de moltíssim temps té adquirit, molt justament segons el nostre criteri, un nom rellevant en el mercat, no solament vulgui prescindir del què és estatuït, contravenint les disposicions superiors, sinó que a l'ensem s'oblidi de les facilitats que se li han vingut donant en aquesta ciutat, des de l'hora en que va decidir se a portar i instal·lar la llum elèctrica.

L'acte de la companyia Estabanell i Pahisa fent tallar les escomeses d'alguns abonats per no haver volgut firmar les pòlices amb l'augment de preu de la llum, és un acte de força que ni l'autoritat ni el poble deu haver de consentir.

Tampoc deu haver-se d'admetre, «de cap manera», el què es preténgui que siguin firmades amb data 31 de març les pòlices que es presenten ara als consumidors.

Nosaltres creiem sincerament que la raó social Estabanell i Pahisa no pot augmentar por si sola el preu de la llum, i si ha fet un contracte «fraternal» amb l'Energia Elèctrica de Catalunya, en el qual així ho acordaren, que el desfassin; perquè, per a serveis d'explotació pública, té de comptar-se amb el públic, que en el cas present ha sigut eliminat per complet dels càlculs d'aquestes companyies.

I jamai, de cap manera, pot la casa Estabanell, estendre els contractes per deu anys com preté, puix és públic i notori que a últims de gener pròxim fineix el que té firmat amb l'Ajuntament; i en el supòsit de que no s'arribés a un acord per a fer-ne un altre, què passaria? Sense autorització de l'Ajuntament, ni la companyia tantes vegades anomenada, ni cap altra, pot explotar aquest servei, i perquè

això succeeixi és precis arribar a un acord, i quan aquest cas es presenti, —que pot dir-se que ja hi som,— els abusos que ara preté fer la raó social Estabanell i Pahisa, hauran d'ésser tinguts en compte per l'Ajuntament, a l'objecte de pendre les mesures convenientes en defensa dels interessos generals, alhora que els de la ciutat, pel què afecta al servei d'enllumenat públic i dependències municipals.

No tenim el més petit dubte que tot això que ara passa, servirà de millor il·lustració als encarregats de l'administració dels interessos de la ciutat.

M.

GAZETILLES

En una correspondència enviada a un diari de la capital, pel seu corresponsal a Granollers, aquest es lamenta de certes deficiències de què adoleix el servei telefònic urbà.

Nosaltres, davant de les queixes del públic, també ens veiem obligats a formular la mateixa observació, esperant del digne i zelós cap d'aquesta central don Blai Pallarés, així com del competent personal que té a les seves ordres, que procuraran arreglar les deficiències al·ludides, que encara que això representa un esforç més del que ja posen en el compliment de ses obligacions, el públic els ho agrairà.

Tenim notícies de que molt prompte serà tramesa al President de la Mancomunitat de Catalunya l'instància que l'Ajuntament acordà dirigir-li, sollicitant que, igual que s'ha fet en altres poblacions, la Mancomunitat subvencioni l'import de l'empedrat de la carretera de Barcelona a Ribes, en la part que atravesava per aquesta ciutat.

—Recomanem al batlle d'aquesta ciutat que persisteixi amb tota energia en tot quant es refereix a privar l'invasió de pobres captaires que d'una manera escandalosa es deixava sentir especialment en el dies festius

—També esperem que se sigui enèrgic en privar la circulació de gossos pel carrer, sense morralló; així com també en el regar i escombrar, evitant a l'ensem que veïns poc escrupulosos i poc nets tirin escombraries al carrer.

—Tenim notícies de que algunes obres es fan sense el corresponent permís, apesar d'haver sigut sol·licitat i que es fan en alineacions que donaran molt que discutir. Tot això deu evitarse i esperem que faran que sien ateses nostres indicacions.

—Deu evitar-se també el que els dijous quedin carros parats a la carretera; i és qüestió d'ensenyar a la gent a respectar els arbres, cosa no feta fins avui, ja que es fa precis dotar d'aquesta millora a la carretera, i fora una llàstima que per abusos de la gent, no sigués respectada.

—I prou per avui; però prometem tornar a parlar d'altres aquets importants assumptes de la vida local, amb la insistència que es mereixen.

Es troba en nostra ciutat, en l'exercici del seu càrrec, amb caràcter permanent, l'agent del cos de vigilància, En Ricard Soriano i Palau.